

Sygn. akt I C 2281/13

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Ogińska - Łągiewka

Protokolant Paulina Walczuk

po rozpoznaniu w dniu 24.03.2014 roku w Warszawie

na rozprawie sprawy

z powództwa M. L.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. L. kwotę 6500,00 (sześć tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 27 października 2012 roku do dnia zapłaty ;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. L. kwotę 1767,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 2281/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20.06.2013 r. powódka M. L. wniosła przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 6.400, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.10.2012 r. do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 23.09.2012 r. uszkodzeniu uległ należący do niej pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), posiadający ważne ubezpieczenie autocasco. W toku postępowania likwidacyjnego stwierdzono, że koszt naprawy pojazdu przewyższyłby jego wartość rynkową w związku z czym ubezpieczyciel rozliczył szkodę jako szkodę całkowitą i przyznał na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 26.700, 00 zł, przy czym wartość pozostałości wycenił na kwotę 24.600, 00 zł. W ocenie strony powodowej wartość pozostałości została zawyżona, albowiem w dniu 22.11.2012 r. powódka sprzedała wrak pojazdu za kwotę 18.200, 00 zł (pozew – k. 1-3).

Nakazem zapłaty z dnia 28.06.2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę wraz z ustawowymi odsetkami, a także kwotę 1.362, 50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, bądź aby wniósł w tym terminie do Sądu sprzeciw (nakaz zapłaty - k. 13).

W sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zawartej z powódką umowy autocasco. Zakwestionował zaś roszczenie co do wysokości, wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego (sprzeciw – k. 16-17).

Pismem z dnia 20.02.2014 r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 100, 00 zł, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz kwoty 6.500, 00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.10.2012 r. do dnia zapłaty (k. 131-132).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.09.2012 r. w miejscowości D. miała miejsce kolizja, wskutek której uszkodzony został pojazd marki P. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność M. L.. Do przedmiotowego zdarzenia drogowego doszło w ten sposób, że kierujący pojazdem marki P. (...) nie zauważył stojącego przed skrzyżowaniem pojazdu marki S. w wyniku czego nie wyhamował i uderzył w przedmiotowy pojazd (zgłoszenie szkody – k. 36-38).

Uszkodzony pojazd w chwili wypadku objęty był umową autocasco zawartą z (...) S.A. w W.. Okres tego ubezpieczenia obejmował przedział czasowy od dnia 19.10.2011 r. do dnia 18.10.2012 r. W polisie sumę ubezpieczenia określono na kwotę 70.800, 00 zł (polisa ubezpieczeniowa – k. 8-9).

W dniu 26.09.2012 r. M. L. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi (zgłoszenie szkody – k. 8-9). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w pojeździe poszkodowanej stwierdzono szkodę całkowitą. Ubezpieczyciel przyznał na rzecz M. L. kwotę 26.700, 00 zł tytułem odszkodowania, określając wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 51.300, 00 zł, zaś wartość pozostałości pojazdu na kwotę 24.600, 00 zł (k. 35).

W dniu 22.11.2012 r. pomiędzy M. L., a P.H.U. (...) zawarta została umowa kupna-sprzedaży pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...). Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę 18.200, 00 zł (k. 11).

Z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego wynikało, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym (przed kolizją) wynosiła 51.200, 00 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym 18.000, 00 zł brutto. M. L. poniosła zatem szkodę w wysokości 33.200, 00 zł (opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego J. P. – k. 108-111).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt niniejszej sprawy dokumenty, a także w oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego J. P.. Sąd dał wiarę dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego nie nasuwała żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W ocenie Sądu także opinia biegłego sądowego zasługiwała na uwzględnienie, została bowiem sporządzona rzetelnie i dokładnie, zaś wnioski zostały wysnute zgodnie z wiedzą specjalną, jaką legitymuje się biegły. Opinia udziela wyczerpujących odpowiedzi na zadane pytania, jest logiczna, spójna i pozbawiona nieścisłości. Nie zachodzą przy tym żadne powody osłabiające zaufanie do wiedzy, kompetencji, doświadczenia czy też bezstronności sporządzającego ją biegłego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo, jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zaplacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, jeżeli sprawa dotyczy ubezpieczenia majątkowego (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Z kolei zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Wskazać należy, że umowa ubezpieczenia autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym, pełniącym głównie funkcję ochronną. Typowymi dla umów typu „casco” zdarzeniami

są, w powszechnym rozumieniu, uszkodzenie i kradzież ubezpieczonej rzeczy, przy jednoczesnej niemożliwości obciążenia odpowiedzialnością za szkodę innego podmiotu.

W toku niniejszego postępowania powódka dochodziła od pozwanego kwoty 6.500, 00 zł tytułem odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu, który objęty był umową ubezpieczenia zawartą z (...) S.A. w W.. W niniejszej sprawie bezspornymi pozostawała przy tym okoliczność powstania szkody całkowitej w pojeździe powódki. Pozwany nie kwestionował również zasady swojej odpowiedzialności z tego tytułu. Podnosił jednak, że wypłacił już na rzecz poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 26.700, 00 zł.

Wskazać należy, że w ocenie Sądu nie ulegało wątpliwości, że szkoda powstała w pojeździe należącym do powódki była następstwem wypadku z dnia 23.09.2012 r. Wobec sporu co do wysokości roszczenia powoda, decydujące znaczenie w kwestii należnego powódce odszkodowania miała opinia pisemna biegłego sądowego, która pozwoliła w sposób nie budzący żadnych wątpliwości odpowiedzieć na kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pytanie. Z opinii biegłego sporządzonej w sprawie wynikało, że wartość pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym (przez kolizję) wynosiła 51.200, 00 zł brutto, zaś w stanie uszkodzonym 18.000, 00 zł brutto. Wobec powyższego wartość szkody całkowitej, tj. różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wyniosła 33.200, 00 zł (51.200, 00 – 18.000, 00 zł). Taką też kwotę, wobec zawartej umowy ubezpieczenia autocasco winien był wypłacić powodowi pozwany – (...) S.A. w W.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał na rzecz M. L. kwotę 26.700, 00 zł. Wobec powyższego pozostawał zobowiązany do uiszczenia na rzecz powódki dalszej kwoty w wysokości 6.500, 00 zł.

Sąd uwzględnił również żądanie odsetkowe powódki wyrażone w pozwie. W myśl bowiem zasady wyrażonej w art. 481 § 1 i 2 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na mocy zaś art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W niniejszej sprawie powódka zgłosiła szkodę w dniu 26.09.2012 r. W związku z powyższym zasadnym było zasądzenie odsetek od dnia 27.10.2012 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 § 1 k.c. i art. 817 § 1 k.c. orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie Sąd w całości uwzględnił powództwo wytoczone przez M. L., dlatego też to pozwany jest tą stroną procesu, która przegrała przedmiotową sprawę, w związku z czym obowiązany jest zwrócić powódce poniesione przez niego koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem wniosek taki został zgłoszony już w pozwie. W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi: wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1.200, 00 złotych (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), opłata od pozwu w wysokości 250, 00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17, 00 zł oraz koszty związane ze sporządzeniem opinii przez biegłego w wysokości 300, 00 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.